

Det kan herved bemærkes, at renten i overensstemmelse med reglerne i folkeforsikringslovens § 85, der kun hjemler adgang til prisregulering pr. 1. april, senest er blevet reguleret pr. 1. april 1948 på grundlag af det for januar 1948 fastsatte pristal 300, og at pristallet nu senest for juli d. å. er opgjort til 306.

Det ekstraordinære tillæg, der foreslås ydet, er ansat således, at det svarer til, hvad der indenfor halvåret 1. oktober 1948—31. marts 1949 ville være blevet ydet, såfremt regulering af grundbeløbene og dermed også af rente- og beklædningstillægget havde fundet sted i overensstemmelse med reglerne i § 85 på grundlag af den ovennævnte pristalsstigning fra januar til juli 1948. Tillægget udgør herefter 2 pct. af rentens grundbeløb for $\frac{1}{2}$ år, hvortil kommer den automatiske stigning af beklædnings- og rentetillægget.

Efter de foretagne beregninger vil gennemførelsen af lovforslaget medføre en samlet udgift på ca. 4,2 mill. kr., nemlig ca. 3,4 mill. kr. vedrørende aldersrenten og ca. 0,8 mill. kr. vedrørende invaliderenten. Staten (herunder invalideforsikringsfonden) bærer $\frac{4}{7}$ af udgiften til aldersrente og $\frac{6}{7}$ af udgiften til invaliderente. Den samlede merudgift for staten (herunder invalideforsikringsfonden) kan herefter anslås til godt 2,6 mill. kr.“

Ved lovforslagets 2. behandling i folketinget stilledes fra *kommunistisk* side *ændringsforslag* om supplerung af lovforslagets bestemmelser med en 10 pct.s forhøjelse af samtlige pr. 1. april 1948 pristalsregulerede grundbeløb til alders- og invaliderentemodtagerne i henhold til folkeforsikringslovens § 39, stk. 1, med virkning fra 1. oktober 1948. Rentemodtagerne ville derved opnå dels en forhøjelse af den engangsydelse, som lovforslaget tog sigte på at give dem, dels en varig forhøjelse af rentebeløbene. Desuden skulle den i folkeforsikringslovens § 85 hjemlede pristalsregulering af ydelserne til rentemodtagerne fremtidig foretages to gange om året i stedet for kun een gang om året. Herfor stemte dog kun kommunisterne selv, medens de øvrige partier stemte imod, idet *socialministeren* ikke kunne tiltræde disse ændringer, hvilket han nærmere begrundede.

I *landstinget* stilledes af *Chr. Nielsen* (D.K.) tilsvarende ændringsforslag, men med samme resultat.

Lovforslaget gennemførtes da uændret, og det vedtoges enstemmigt i begge ting, også med tilslutning fra kommunisterne.
